

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Csp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920200023
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5920200023.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, J. cesta č. XXX/XX, XXX XX X., štátna občianka SR, v konaní zastúpená občianskym združením Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom ul. 1. mája č. 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141 a 2/ A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX L., právne zastúpený spoločnosťou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Zámocká č. 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50990365, o zaplatenie 41.633,27 Eur s prísl.

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 37.561,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38.986,44 eur od 23.11.2018 do 26.11.2018, zo sumy 38.929,44 eur od 27.11.2018 do 28.12.2018, zo sumy 38.872,44 eur od 29.12.2018 do 29.01.2019, zo sumy 38.815,44 eur od 30.01.2019 do 22.02.2019, zo sumy 38.758,44 eur od 23.02.2019 do 22.03.2019, zo sumy 38.701,44 eur od 23.03.2019 do 24.04.2019, zo sumy 38.644,44 eur od 25.04.2019 do 28.05.2019, zo sumy 38.587,44 eur od 29.05.2019 do 25.06.2019, zo sumy 38.530,44 eur od 26.06.2019 do 30.08.2019, zo sumy 38.473,44 eur od 31.08.2019 do 24.09.2019, zo sumy 38.416,44 eur od 25.09.2019 do 04.11.2019, zo sumy 38.359,44 eur od 05.11.2019 do 04.12.2019, zo sumy 38.302,44 eur od 05.12.2019 do 30.12.2019, zo sumy 38.245,44 eur od 31.12.2019 do 25.02.2020, zo sumy 38.188,44 eur od 26.02.2020 do 10.03.2020, zo sumy 38.131,44 eur od 11.03.2020 do 24.03.2020, zo sumy 38.074,44 eur od 25.03.2020 do 13.05.2020, zo sumy 38.017,44 eur od 14.05.2020 do 29.05.2020, zo sumy 37.960,44 eur od 30.05.2020 do 29.06.2020, zo sumy 37.903,44 eur od 30.06.2020 do 22.07.2020, zo sumy 37.846,44 eur od 23.07.2020 do 31.08.2020, zo sumy 37.789,44 eur od 01.09.2020 do 29.09.2020, zo sumy 37.732,44 eur od 30.09.2020 do 27.10.2020, zo sumy 37.675,44 eur od 28.10.2020 do 29.12.2020, zo sumy 37.618,44 eur od 30.12.2020 do 29.01.2021 a zo sumy 37.561,44 eur od 30.01.2021 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného žalovaného zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého žalovaného.

Súd konanie v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 1.224,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 540,-eur od 23.11.2018 do zaplatenia, ako aj zmluvným úrokom vo výške 4,99 % ročne zo sumy 540,-eur od 23.11.2018 do zaplatenia zastavuje.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 65,98 %, ktoré sú mu žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok tak, že v rozsahu plnenia jedného žalovaného zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého žalovaného.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 09.01.2020 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 41.633,27 eur spolu s 4,99 % ročným úrokom za úver zo sumy 39.526,44 eur od 23.11.2018 do 26.11.2018 a následne zmluvným úrokom vo výške 4,99 % ročne zo sumy poníženej o jednotlivé čiastočné úhrady vykonané žalovanými v období od 26.11.2018 do 30.12.2019 odo dňa nasledujúceho od tej ktorej čiastočnej úhrady a súčasne spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 42.374,27 eur odo 23.11.2018 do 26.11.2018 a následne spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy poníženej o jednotlivé čiastkové úhrady vykonané žalovanými v období od 26.11.2018 do 30.12.2019 (bližšie porovnaj žalobu) a súčasne, aby mu nahradili trovy konania. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 1940522 9 03 bola so žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1940522 9 03 zo dňa 20.07.2015 (ďalej aj „Zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 45.000,-eur. Žalobca v žalobe poukázal na čl. VIII. bod 8.1 Zmluvy o úvere, podľa ktorého poplatok za spracovanie medziúveru sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Vyplatené čiastky medziúveru sa úročili odo dňa ich vyplatenia úrokom vo výške 4,99 % ročne z medziúveru dojednaným v čl. II. a čl. V. bod 5.1. Zmluvy o úvere. Žalobca ďalej poukázal na čl. II. a čl. V. bod 5.3 a 5.6 Zmluvy o úvere, podľa ktorého sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z medziúveru mesačnou splátkou vo výške 187,13 eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. V. bod 5.3 Zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 4,99 % ročné úroky z medziúveru, a to najprv na najstaršie splatné úroky. Do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní ďalej zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné splátky vkladov vo výške 51,53 eur splatné do 15. dňa v mesiaci, a to v súlade s čl. II. a čl. V. bod 5.3 Zmluvy o úvere. Podľa čl. V. bod 5.2 Zmluvy o úvere sa žalovaní zaviazali poukazovať splátky medziúveru jednou sumou spolu vo výške 239,06 eur len na konto sporenia č. 1940522 9 03. Žalobca preto po pripísaní vkladu na konto sporenia č. 1940522 9 03 preúčtoval na konto medziúveru č. 1940522 6 04 sumu rovnajúcu sa dlžnej splátke úroku z medziúveru a zostatok vkladu bol započítaný ako splátka vkladu na konte stavebného sporenia. Vklady zo zápornou hodnotou uvádzané vo výpise z účtu konta stavebného sporenia predstavujú tieto preúčtovania. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať, na čo ich žalobca listom zo dňa 03.10.2018 vyzval na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené a žalovaní 1/ a 2/ ostávali v omeškaní s platením splátok úrokov z medziúveru a tiež vkladov na účet stavebného sporenia po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, žalobca dňa 22.11.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s príslušenstvom na základe čl. X. bod 10.1. Zmluvy o úvere v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Na vysvetlenie žalobca poukázal na to, že podstata produktu medziúveru spočíva v tom, že žalobca ako stavebná sporiteľňa poskytol svojim klientom produkt stavebného sporenia, pričom po pridelení cieľovej sumy, t.j. po niekoľkých rokoch sporenia a splnení určitých podmienok vznikne klientovi nárok na výhodný stavebný úver. Pokiaľ však má klient záujem získať peňažné prostriedky skôr, ako mu vznikne nárok na stavebný úver, má možnosť využiť tzv. medziúver. Vo fáze medziúveru má dlžník dva oddelené účty (v danom prípade účet medziúveru č. 1940522 6 04 a účet stavebného sporenia č. 1940522 9 03), pričom na účet medziúveru platí úroky z poskytnutej sumy a na účet stavebného sporenia poukazuje vklady a v prospech tohto účtu sa mu pripisujú kreditné úroky z vkladov, aj štátna prémie. Jedná sa teda o veľmi špecifický produkt, kedy na jednej strane v medziobdobí (do pridelenia cieľovej sumy, t.j. do splnenia nároku na stavebný úver) dlžník spláca na účte medziúveru úroky, ale na druhej strane vklady a štátna prémie sú úročené o kreditné úroky (dojednané vo výške 1,75 % ročne v zmysle čl. V. bod 5.11. Zmluvy o úvere) poukazované na účet stavebného sporenia mu v konečnom dôsledku ponížia nesplatenú časť medziúveru ku dňu pridelenia cieľovej sumy a medziúver sa zmení na stavebný úver. Dohoda o tomto spôsobe splácania medziúveru sa týka hlavného predmetu plnenia zmluvy o úvere. V prípade, keď medziúver nie je riadne splácaný a žalobca pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, dochádza k spojeniu oboch účtov a prostriedky na účte stavebného sporenia sú započítané na úhradu nesplatennej časti medziúveru. K tomuto došlo aj v prejednávanom prípade, keď žalovanými nasporená suma 5.473,56 eur sa v deň zosplatenia úveru znížila nesplatenú časť medziúveru 45.000,-eur na 39.526,44 eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. ku dňu 22.11.2018, žalobca v súlade s čl. X. bod 10.19. Zmluvy o úvere zúčtoval nasporenú sumu vo výške 5.473,56 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 45.000,-eur, čo predstavuje po započítaní sumu 39.526,44 eur. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala sumu 42.374,27 eur a pozostávala z istiny vo výške 39.526,44 eur a z nezaplatených 4,99 % ročných úrokov z medziúveru vo výške 2.847,83 eur. Žalobca si v zmysle listu o

vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 22.11.2018 uplatnil ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlžnú sumu vo výške 42.464,27 eur, keď rozdiel dlžnej sumy ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle listu zo dňa 22.11.2018 vo výške 42.464,27 eur a vyššie v žalobe uvedenej sume vo výške 42.374,27 eur predstavujú neuhradené poplatky za upomienky vo výške 90,-eur, ktoré žalovaní nikdy neuhradili, avšak žalobca po zosplatení úveru v prospech žalovaných trvalo upustil od akéhokoľvek vymáhania týchto poplatkov za upomienky, a preto si ich v prejednávacom spore neuplatňuje. Žalobca ďalej poukázal na to, že požadovaním predčasného splatenia úveru zmluva o úvere nezaniká a žaloba preto naďalej úročí aktuálnu istinu medziúveru s dohodnutým úrokom za úver vo výške 4,99 % ročne a zároveň zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne s poukazom na čl. IX. bod 9.2 Zmluvy o úvere, keď v tejto súvislosti poukázal na ods. 16 uznesenia NS SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (pozn. do podania žaloby) žalobca eviduje vklady vo výške 741,-eur, ktoré boli započítané na úhradu dlžnej istiny uplatňovanej pohľadávky.

2. Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 03.03.2020 v celom rozsahu neuznala dôvodnosť žaloby. Poukázala na to, že v prípade odstúpenia od zmluvy zmluva zaniká v celom rozsahu a rovnako oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zmluva zaniká v celom rozsahu. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby žalovaná strana bola zaviazaná na zaplatenie medziúveru vo výške 41.633,27 eur s príslušenstvom, ako keby existovala platná zmluva do skončenia plnenia podľa jednotlivých splátok, nakoľko na to nemá zákonný, ani zmluvný nárok. Vo vyjadrení ďalej poukázala na to, že podľa ustanovení OZ v prípade odstúpenia od zmluvy o medziúvere, nemá žalobca taký nárok ako požaduje. Taktiež namietla, že žalobca nepreukázal, aká bola výška zaplatených splátok úveru a splátok stavebného sporenia ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a to najmä, za aké obdobie a kedy bola splatnosť jednotlivých splátok do odstúpenia od zmluvy. Žalobca súčasne nešpecifikoval, ktoré splátky od odstúpenia boli zaplatené, aké splátky do odstúpenia boli uhradené. Žalovaná 1/ súčasne sporovala, že ku dňu odstúpenia od zmluvy bol dlh na istine určený v sume 39.426,44 eur, keď tým, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, a ako žalovaná strana by bola zaviazaná k takým plneniam, ktoré vyplývajú zo zmluvy, keď nie je možné požadovať nároky ako keby zmluva bola uzatvorená a plnilo by sa podľa uzatvorenej zmluvy. Ďalej poukázala na to, že žalovanej strane bola z úveru poskytnutá suma iba vo výške 36.000,-eur a nie tak, ako to tvrdí samotný žalobca, že žalovaným bola poskytnutá suma 45.000,-eur. Žalovaná 1/ súčasne poukázala na to, že ona sa so žalovaným 2/ dohodla, že predmetný úver preberie v celom rozsahu žalovaný 2/, a že splácať úver bude výlučne len on. Keďže žalovaný 2/ nestíhal platiť úver, tak sa ona dohodla so žalobcom, že postačí platiť sumu 57,-eur dva krát za rok. Ona to aj písomne žiadala, keď bola na materskej dovolenke a platby mali chodiť od žalovaného 2/. Avšak keďže žalovaný v tom čase mal ďalšie záväzky, tak mu to vyhovovalo, aby si posunul splátky úveru. Skutočnosť, že ona nie je povinná splácať predmetný úver vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného 2/, ktoré učinil na Okresnom súde Ružomberok dňa 11.01.2019 kde uviedol, že tieto pôžičky a úvery sú jeho dlhmi a zároveň aj uviedol, že tieto dlhy sú jeho záväzkom. Podľa žalovanej 1/ predmetný záväzok je záväzkom žalovaného 2/ a ona by vôbec nemala byť zaviazaná na plnenie žalobcovi, a preto navrhla, aby súd žalobu voči nej v celom rozsahu zamietol. Ona kontaktovala aj mediátora za účelom, aby predmetný záväzok prevzal žalovaný 2/, nakoľko peniaze z úveru prevzal žalovaný 2/. Keďže sa jedná o dlh žalovaného 2/, mal by tento dlh uhradiť výlučne žalovaný 2/. Súčasne poukázala na to, že ona nesúhlasí s vyšpecifikovanou žalovanou sumou, keďže poplatky vo výške 90,-eur nie sú súladné s právnym poriadkom SR. Súčasne sporovala tú skutočnosť, že ona by mala byť zaviazaná na platenie zmluvných úrokov, keď došlo k zániku zmluvy o medziúvere odstúpením žalobcu. Podľa jej názoru navyšovanie zmluvných úrokov z omeškania vo výške 4,99 % ročne, ako aj popri tom ďalších 5 % ročne je v rozpore s právami spotrebiteľa, aby spotrebiteľ uhrádzal úroky zmluvné, pričom zmluvný vzťah bol jednostranne ukončený zo strany žalobcu. Ona považuje požadovanie zmluvného úroku vo výške 4,99 % ročne popri úroku z omeškania vo výške 5 % ročne za neprijateľné zmluvné podmienky, keď jej nikto nepovedal, že pre prípad predčasného vypovedania úveru zo strany žalobcu mala platiť úroky, ako keby úver platila celých 30 rokov podľa pôvodného úveru. Podľa jej názoru nie je možné priznávať zmluvné úroky ako by zmluva platila, keď zmluva je už zrušená zo strany žalobcu odstúpením. Podľa jej názoru istina, ktorú žalobca požaduje nie je správne vyčíslená a žalobca sa môže domáhať iba vrátenia sumy, ktorá bola reálne poskytnutá po odpočítaní zaplatených splátok na stavebné sporenie. Ďalšie výdavky a najmä poplatky neuznáva, nakoľko majú na to len program, ktorý si vytlačia, aby ešte aj na tom zarábali. Opätovne poukázala na to, že žalovanej strane bola poskytnutá iba suma 36.000,-eur, pričom s priznaním úrokov do cieľovej sumy 45.000,-eur nesúhlasí, lebo tak nefungujú ani banky.

3. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom tunajšiemu súdu dňa 18.03.2020 neuznal nárok žalobcu čo do dôvodu, ako aj výšky. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že on podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere, o ktorom mu hovorila obchodná zástupkyňa, že je pre neho výhodný. On však už teraz vie, že nie je. Počas celej doby splácal iba úroky a vôbec sa mu istina z úveru neodpočítava. Prišlo mu to čudné z dokladov, ktoré mu boli doručené, že vlastne na úver nezaplatil skoro nič a práve naopak, má dlh ešte vyšší, ako keď si peniaze požičiaval, čo je prinajmenšom čudné. Cíti sa byť oklamáný, keď v prípade, ak by vedel, že bude stále platiť iba úroky a nebude sa mu dlh ponížovať, tak takú zmluvu by nikdy nepodpísal. So žalobcom predložených dôkazov nevie, koľko vlastne zaplatil, a preto sa k tabuľkám nedokáže vyjadriť. Žalobca mu ani nezasielal výpisy z tohto úveru, a preto popiera, že údaje v tabuľkách sú pravdivé. Spolu so žalobou mu boli doručené všeobecné obchodné podmienky úveru, ale tieto nikdy nepopísal a nikdy s nimi nebol oboznámený, a to isté tvrdil aj o amortizačnej tabuľke, výpočte RPMN, a aj o listine, kde je splátkový kalendár. Zmluva bol jediný dokument, ktorý podpísal a z toho mu mali vyplynúť povinnosti. Jemu sa nepáči konanie žalobcu, aby splácal celú dobu iba úroky a žiadnu istinu. Súčasne poukázal na to, že jemu žalobca nikdy neposkytol sumu, ktorá je uvedená v zmluve, a preto popiera tvrdenie žalobcu, že jemu bol poskytnutý úver vo výške 45.000,-eur. Súčasne poukázal na to, že žalobca neskúmal, či bude schopný tento úver splácať, keď on sa v súčasnosti domnieva, že toto neskúmal iba kvôli tomu, aby mohol voči nemu podať žalobu. Tabuľkám, ktoré boli priložené k žalobe on nerozumie, keďže v týchto tabuľkách sú uvedené vklady aj v pluse a aj v mínuse a tak týmito číslami vôbec nerozumie.

4. Žalobca v replike doručenej tunajšiemu súdu dňa 07.04.2020 namietal tvrdenie, žalovanej 1/ spočívajúce v tom, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluva zaniká v celom rozsahu, keď poukázal na to, že mimoriadna splatnosť úveru nastáva v prípade, ak dlžník jednostranne poruší podmienky, za ktorých mu bol poskytnutý úver. V tomto prípade je dlžník povinný veriteľovi splatiť úver v termíne stanovenom veriteľom v celej výške. Podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sú stanovené v zmluve o poskytnutí úveru, a v obchodných podmienkach. Najčastejším dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je omeškanie so splácaním splátok úveru, alebo neschopnosť úver splácať. Podľa žalobcu je teda potrebné dôsledne rozlišovať medzi vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a odstúpením od zmluvy, najmä čo sa týka ich odlišných právnych následkov. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluvný vzťah nezaniká, ale naďalej trvá a mení sa iba jeho obsah, a to pokiaľ ide o zmluvnú podmienku dátumu splatnosti jednotlivých splátok úveru. Pokiaľ žalovaná 1/ tvrdila, že žalobca nepreukázal omeškanie dlžníkov, tak žalobca s týmto tvrdením nesúhlasil, keď poukázal na čl. X bod 10.1 Zmluvy o úvere podľa ktorého, „veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru ..., ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, alebo je v omeškaní s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu, ako 3 mesiace“. Keďže žalovaní nesplácali úroky z medziúveru riadne a včas a svoje zmluvné povinnosti týmto spôsobom viackrát porušili, žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 22.11.2018, a to po zasielaní výzvy zo dňa 03.10.2018, v ktorej upozornil žalovaných na skutočnosť viacnásobného porušenia zmluvných povinností, a to najmä na skutočnosť porušenia povinnosti splácať úroky z medziúveru riadne a včas vo výške 187,13 eur mesačne. V tejto súvislosti poukázal na to, že on poskytol žalovaným dodatočnú lehotu na splnenie ich zmluvnej povinnosti, t.j. doplatiť omeškané splátky. Taktiež poukázal na to, že žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení nijako nerozporovala skutočnosť, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti splácať úroky z medziúveru riadne a včas. Pokiaľ ide o výšku poskytnutého medziúveru, keď žalovaná 1/ tvrdila, že žalovanej strane bol poskytnutý medziúver iba vo výške 36.000,-eur, toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, keď z výpisu z účtu zosplateného medziúveru jednoznačne vyplýva, že dňa 28.07.2015 bola zo strany žalobcu poskytnutá žalovaným prvá časť úveru vo výške 36.000,-eur (t.j. 80 % úveru v zmysle čl. IV bod 4.2 Zmluvy o úvere) a dňa 25.08.2020 druhá časť úveru vo výške 8.460,-eur (t.j. zvyšných 20 % úveru v zmysle čl. IV bod 4.2 Zmluvy o úvere), pričom na druhú časť medziúveru bol započítaný poplatok vo výške 1,2 % z cieľovej sumy (teda 1,2 % zo sumy 45.000,-eur, čomu sa rovná suma 540,-eur). Celkovo bol podľa žalobcu v zmysle Zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 45.000,-eur, z ktorého bol odpočítaný poplatok vo výške 540,-eur. Uvedené prostriedky boli žalovanej strane poukázané na číslo účtu v zmysle čl. IV, bod 4.5.1 Zmluvy o úvere. Pokiaľ žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k žalobe sa obšírne venuje dohode, ktorú mali medzi sebou uzavrieť žalovaní, a ktorej obsahom malo byť prevzatie dlhu žalovanej 1/ žalovaným 2/, žalobca poukázal na to, že zmluvu o úvere uzatváral so žalovanou 1/ ako dlžníčkou a žalovaným 2/ ako spoludlžníkom, z čoho vyplýva, že povinnosť splácať úver (resp. medziúver), ktorá vyplýva zo zmluvy o úvere zaväzuje

každého na strane dlžníka rovnakým dielom. Akákoľvek dohoda medzi dlžníkmi o prípadnom prevzatí dlhu žalovanej 1/ žalovaným 2/ je irelevantná, keďže podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) je na prevzatie celého dlhu žalovaným 2/ potrebný súhlas žalobcu ako veriteľa, avšak žalobca žiadny takýto súhlas neudelil. Prípadné regresné nároky si žalovaní môžu vymáhať medzi sebou. Pokiaľ žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k žalobe poukázala na rozpor účtovaného poplatku vo výške 90,-eur s právnym poriadkom SR, žalobca s týmto konštatovaním nesúhlasí, keď navyše poukázal na to, že on upustil od vymáhania týchto poplatkov vo výške 90,-eur, ktoré mali byť účtované za upomienky zasielané žalovaným. Pokiaľ žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k žalobe poukázala na rozpor kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania s normami na ochranu práva spotrebiteľa, s týmto tvrdením sa žalobca nestotožňuje, keď poukázal na rozhodovaciú činnosť všeobecných súdov, a to napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp.zn. 43Co/5/2019, rozhodnutie NS ČR sp.zn. 33Cdo/1401/2014 a uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019. Žalobca súčasne týmto podaním učinil čiastočné späťvzatie žaloby z dôvodu úhrad zo strany žalovaných v sume po 57,-eur zo dňa 25.02.2020, 10.03.2020 a 24.03.2020, t.j. spolu vo výške 171,-eur, keď z formulácie žalobného petitu po uvedenom čiastočnom späťvzatí vyplýva, že žalobca zobral žalobu v časti čo do zaplatenia sumy 171,-eur spolu s príslušnými zmluvnými úrokmi, ako aj príslušnými úrokmi z omeškania späť.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 06.05.2020 opätovne poukázal na charakter produktu medziúveru, keď podrobne popísal zmysel samotného medziúveru. Pokiaľ žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení poukázal na to, že prílohy žaloby, ktoré boli žalovanému 2/ doručené spolu so žalobou, t.j. všeobecné podmienky, amortizačná tabuľka, výpočet RPMN, splátkový kalendár, sa do jeho sféry dispozície dostali až spolu s doručanou žalobou, a že nikdy tieto listiny predtým nepodpísal a nebol s nimi oboznámený, žalobca poukázal na to, že tieto prílohy boli v čase podpisu zmluvy súčasťou zmluvy, nakoľko žalobca ako veriteľ posielaním podpísanej zmluvy v potrebnom počte klientom a následne klienti po podpísaní zmluvy posielajú jedno vyhotovenie späť žalobcovi, keď navyše z čl. XI Zmluvy o úvere sú v závere uvedené prílohy, ktoré boli súčasťou zmluvy. Pokiaľ žalovaný 2/ sporoval, že jemu nikdy neboli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 45.000,-eur, žalobca poukázal na čl. IV bod 4.5.1 Zmluvy, na základe ktorého sa zmluvné strany dohodli, že úverové prostriedky budú poukázané na osobný účet žalovanej 1/, keď zmluvou stranou bol žalovaný 2/ ako spoludlžník.

6. Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.05.2020 zotrvala na svojich tvrdeniach učených v predchádzajúcich vyjadreniach, keď poukázala na to, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že mimoriadna splatnosť úveru je niečo iné, ako odstúpenie od zmluvy. Pokiaľ žalobca požaduje vrátenie istiny s príslušenstvom, ona má za to, že žalobca nemá nárok od nej vymáhať predmetnú sumu, keď táto istina bola vyplatená na účet žalovaného 2/. Opätovne zotrvala na téze, že žaloba nemôže od nej požadovať zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania. Žalovaná 1/ má za to, že žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ale odstúpil od úverovej zmluvy. Podľa jej názoru nie je možné, aby žalobca predčasne žiadal splatenie úveru pred lehotou jednotlivých splátok a súčasne požadoval aj zmluvné úroky na mesačné splátky do budúcnosti, keď už mesačné splátky sa odstúpením žalobcu nemôžu zohľadňovať. Súčasne poukázala na to, že žalobca nešpecifikoval, aká suma úrokov je do odstúpenia, a aká je výška zmluvných úrokov pri pravidelných mesačných splátkach do budúcnosti. Žalobca taktiež nešpecifikoval sumu 41.462,37 eur (z čoho pozostáva - čo je istina, čo sú sankčné úroky, čo sú zmluvné úroky a odkedy dakedy za aké obdobie boli vyčísľované a najmä, či to je v súlade s ročnou priemernou sadzbou RPMN. Pokiaľ ide o sumu 8.460,-eur, táto suma bola poukázaná žalovanému 2/. Ona nechcela mať nič spoločné so žalobcom, pričom peniaze boli zaslané žalovanému 2/ a ona nevidí dôvod, prečo by mala byť zaviazaná na niečo, keď ona nedisponovala istinou a táto bola zaslaná žalovanému 2/. Opätovne poukázala na to, že žalobca nepreukázal, aká bola výška zaplatených splátok úveru a splátok stavebného sporenia ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a to najmä za aké obdobia a kedy bola splatnosť jednotlivých splátok do odstúpenia od zmluvy. Na základe uvedeného navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Elektronickým podaním doručným tunajšiemu súdu dňa 05.06.2020 zobral žalobca žalobu v časti čo do zaplatenia sumy 114,-eur spolu s príslušnými zmluvnými úrokmi, ako aj úrokmi z omeškania späť, keď poukázal na to, že po ostatnom čiastočnom späťvzatí žaloby žalovaná strana vykonala ďalšie dve úhrady dlhu vo výške po 57,-eur, a to dňa 13.05.2020 a 29.05.2020.

8. Na pojednávaní zo dňa 24.06.2020 žalovaná 1/ pred otvorením pojednávania požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že chce požiadať Centrum právnej pomoci o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci na zastupovanie v prejednávacom spore.

9. Žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 23.09.2020 navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania, keď poukázal na neurčitosť nároku žalobcu, t.j. že žalobca nepreukázal preskúmateľným, resp. hodnoverným spôsobom, že žalovaný dlhuje žalobcovi spornú sumu, keď rovnako žalobca nepreukázal, že žalovaný dlhuje sumu, ktorú je žalovaný podľa predmetného rozhodnutia povinný vrátiť. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že žalobca je povinný predložiť taký dôkaz, z ktorého je nespochybniteľne zistiteľné, akú konkrétnu výšku žalovaný uhradil a akým spôsobom dospel žalobca k zisteniu, že ku dňu podania žaloby dlhoval žalovaný sumu uvedenú v žalobe. Žalovaný 2/ vo vyjadrení ďalej zdôraznil, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť a nepredložil hodnoverný výpis z úverového účtu, z ktorého by bolo možné zistiť, ktoré dohodnuté splátky žalovaný uhradil, a ktoré v dohodnutých termínoch žalobcovi neuhradil. Podľa názoru žalovaného 2/ žalobca ničím nepreukázal, aký bol zostatok nesplatenej časti úveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a teda či dovedy, alebo neskôr žalovaný už neuhradil aj časť úveru, ktorá bola splatná po podaní žaloby. Podľa názoru žalovaného 2/ je povinnosťou žalobcu predložiť hodnovernú kartu klienta, alebo históriu úveru, z ktorej by bolo nepochybne zistiteľné, akú konkrétnu výšku na zaplatenie úveru žalovaný uhradil a akým spôsobom dospel žalobca k zisteniu, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, resp. ku dňu podania žaloby dlhoval žalovaný sumu uvedenú v žalobe na splatenie úveru. Žalovaný 2/ má za to, že povinnosťou žalobcu je predložiť históriu úveru vo forme bankového výpisu z úverového účtu, z ktorej by bolo nepochybne zistiteľné, akú konkrétnu výšku na zaplatenie úveru žalovaný uhradil a akým spôsobom dospel žalobca k zisteniu, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, resp. ku dňu podania žaloby dlhoval žalovaný sumu uvedenú v žalobe na splatenie úveru. Žalovaný 2/ je toho názoru, že žalobca ako účastník konania, ktorý mal uniesť dôkazné bremeno na preukázanie uplatneného nároku, nepreukázal, či a akú výšku úveru splatili žalovaní do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a tiež po vyhlásení splatnosti, resp. po podaní žaloby a akým spôsobom dospel k záveru, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebol uhradený úver v uvedenej výške. V intenciách uvedeného poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/220/2018 zo dňa 16.10.2018, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 9Co/385/2016-111 zo dňa 25.05.2017.

10. Na pojednávaní zo dňa 23.09.2020 žalovaná 1/ v celom rozsahu zotrvala na svojich písomných vyjadreniach a navrhla, aby súd vykonal dopyt na žalobcu za účelom preukázania, akým spôsobom zisťoval bonitu žalovaných, a to najmä jej bonitu, keď ona v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere dosahovala iba príjem z rodičovského príspevku vo výške cca 220,-eur a jej nie je zrejmé, ako jej mohol byť poskytnutý takýto úver. Súčasne poukázala na to, že k uzatváraniu predmetnej zmluvy o úvere došlo v nejakej reštaurácii v Prievidzi, keď zástupca žalobcu mal už pripravené papiere a ona, keďže v tom čase mala malú dcérku od úkonov súvisiacich s podpisom predmetnej zmluvy odbiehať k dcére. Pokiaľ ide o oboznámenie sa s obsahom zmluvy, ona oboznamovaním nevenovala takú veľkú pozornosť, keď v podstate to bola iniciatíva jej partnera, t.j. žalovaného 2/, ktorý inicioval celé uzatváranie zmluvy, nakoľko potreboval peniaze na prerobenie svojej nehnuteľnosti.

11. Žalobca vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 30.10.2020 poukázal na to, že z výpisu z účtu zaplateného medziúveru, ktorý bol doložený v žalobe je zrejmé, aká suma činí dlžnú sumu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, dlžnú sumu uplatnenú v žalobe, istinu, ako aj úroky za úver k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Súčasne vyjadril nesúhlas s tvrdením žalovaného 2/, ohľadne nedostatočnej špecifikácie dlžnej sumy, keď uvedená špecifikácia je uvedená v žalobe, v ktorej je zrejmé, z čoho pozostáva žalovaná suma. Pokiaľ ide o celkovú odplatu za poskytnutý úver, žalobca poukázal na to, že v amortizačnej tabuľke pre medziúver a stavebný úver, ktorá je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť v prípade, že by svoj záväzok riadne plnili, a v tejto tabuľke je uvedená odplata vo výške 93.919,05 eur, keď táto suma pozostáva z istiny vo výške 45.000,-eur, úrokov vo výške 48.233,25 eur, poplatku za spracovanie úveru vo výške 540,-eur a pomernej časti poplatku za uzatvorenie zmluvy vo výške 145,80 eur.

12. Na pojednávaní zo dňa 05.05.2021 žalovaný 2/ vo svojej výpovedi v celom rozsahu zotrval na písomnom vyjadrení, ktoré učinil v prejednávacom spore jeho právny zástupca, keď poukázal na to, že on nemá najmenšiu vedomosť, o tom, odkiaľ žalovaná 1/ tvrdí, že peniaze z predmetného spotrebiteľského úveru použil výlučne on na chod svojej firmy NK Zvar s.r.o., v ktorej bol konateľom

a spoločníkom. Peniaze z predmetného spotrebiteľského úveru spolu so žalovanou 1/, ktorá bola v tom čase jeho družkou a žili v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v jeho výlučnom vlastníctve, použili na kultiváciu pozemku okolo tohto rodinného domu, nakoľko predmetný rodinný dom v tom čase už bol opravený, a to asi v rozsahu 1/3 finančných prostriedkov. Zvyšnú časť finančných prostriedkov minuli na bežnú spotrebu, prípadne na dovolenku. Je pravdou, že so žalovanou 1/ uzatvorili zmluvu so žalobcom a taktiež nijakým spôsobom nenamietal výšku úhrad, ktoré žalobca uviedol ako celkový súčet úhrad titulom predmetného spotrebiteľského úveru, keď podľa jeho názoru je táto suma správna. Taktiež potvrdil to, že žalobca pred poskytnutím úveru preveroval bonitu žalovaných, keď od neho žiadal doklady ohľadne jeho príjmov a ohľadne majetkových pomerov, ktoré mu boli aj predložené. Súčasne poukázal na to, že po preskúmaní jeho bonity skúmal žalobca aj bonitu jeho družky, t.j. žalovanej 1/, a na základe vyhodnotenia podkladov, ktoré poskytli žalobcovi, im bol poskytnutý predmetný úver.

13. Elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.06.2021 zobrať žalobca žalobu v časti čo do zaplatenia sumy 399,-eur spolu s príslušnými zmluvnými úrokmi, ako aj úrokmi z omeškania z tejto sumy z dôvodu úhrad vykonaných žalovanou stranou dňa 29.06.2020, 22.07.2020, 31.08.2020, 29.09.2020, 27.10.2020, 29.12.2020 a 29.01.2021 späť. Súčasne s poukazom na modifikáciu predbežného právneho posúdenia súdom učeným na pojednávaní dňa 05.05.2021 zobrať žalobu aj v časti poplatku za spracovanie úveru vo výške 540,-eur (pozn. tak ako to vyplýva z následne formulovaného petitu žaloby) s príslušným úrokom z omeškania a zmluvným úrokom, späť. Poukázal na to, že on sa domáha zaplatenia istiny vo výške 37.561,44 eur spolu s vyčíslenými zaplatenými úrokmi za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 2.847,83 eur, vyčíslenými nezaplatenými úrokmi za úver od 22.11.2018 do 29.01.2021 vo výške 4.233,77 eur a vyčíslenými nezaplatenými úrokmi z omeškania od 22.11.2018 do 29.01.2021 vo výške 4.553,59 eur.

14. Na pojednávaní zo dňa 23.06.2021 žalovaná 1/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu poukázala na to, že žalobca neskúmal bonitu žalovanej 1/ pri uzavretí predmetnej zmluvy o poskytnutí úveru, keď žalobca vychádzal len z bonity žalovaného 2/, ktorý podľa stránky finstat.sk v roku 2014 vykázal príjem 67.179,-eur a jeho zisk bol 22.179,- eur. Podľa názoru splnomocneného zástupcu žalobkyne tento príjem stačil na to, aby spotrebiteľská zmluva o úvere bola uzavretá len medzi žalobcom a žalovaným 2/. Splnomocnený zástupca žalovanej 2/ má za to, že zo strany žalobcu došlo k podvodu, nakoľko nemal poskytnúť žalovanej 1/ úver, lebo jej príjem nestačil ani na životné minimum. Žalovaná 1/ na uvedenom pojednávaní sporovala tvrdenia žalovaného 2/ ohľadne použitia predmetných finančných prostriedkov, keď poukázala na to, že požičané peňažné prostriedky boli použité na prerobenie domu žalovaného, ako aj splátky motorového vozidla Peugeot 308, ktoré bolo vo vlastníctve žalovaného 2/. Opätovne zopakovala, že pri poskytnutí úveru vôbec nebola skúmaná jej bonita.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 02.07.2021 poukázal na to, že pred poskytnutím úveru skúmal bonitu u žalovanej 1/ aj žalovaného 2/ a bonita oboch žalovaných bola posudzovaná spoločne. Žalobca poukázal na to, že pri skúmaní bonity vychádza iba z dostupných informácií v danom prípade žiadosti o úver, kde boli označení žalovaná 1/ a žalovaný 2/ ako druh a družka, keď pri príjme z materského sa jedná o častú, bežnú a dočasnú životnú situáciu, ktorá nie je považovaná za vylučujúcu/diskriminačnú prekážku poskytnutia úveru zvlášť, ak druhý z partnerov má dostačujúci príjem. Pri skúmaní bonity žalovaných žalobca zohľadnil príjmy žalovanej 1/ vo výške 203,-eur mesačne (potvrdenie Sociálnej poisťovne) a príjmy žalovaného 2/ vo výške 1.900,-eur mesačne, keď žalobca preveril aj podližnosti žalovaného 2/ v Sociálnej poisťovni, Daňovom úrade a v zdravotných poisťovniach s negatívnym výsledkom. Na strane mesačných výdavkov žalobca pri skúmaní bonity zohľadnil dvakrát 220,-eur ako náklady na plnoletú osobu v domácnosti, t.j. žalovanú 1/ a žalovaného 2/, štyrikrát 100,-eur ako vyživovaciu povinnosť žalovaných, sumu 567,-eur ako mesačné splátky iných úverov preverené zo Spoločného registra bankových informácií. Rozdiel príjmov a výdavkov žalovaných predstavoval + 696,-eur a splátka poskytnutého úveru vrátane sporenia bola dohodnutá na 239,06 eur, čo je 34,35 % čistého príjmu v domácnosti. Zostatok po úhrade mesačnej splátky mal predstavovať výšku 456,94 eur. Podľa metodiky NBS bola výška mesačnej splátky a schopnosť žalovaných splácať preverená aj za predpokladu zvýšenia úrokovej sadzby o 2 % body, keď v takom prípade by mesačná splátka úveru predstavovala 304,43 eur a rozdiel medzi príjmami a výdavkami 391,57 eur, žaloba má potom za to, že bonitu žalovaných preskúmal dostatočne.

16. V rámci vykonaného dokazovania sa súd okrem výsluchu žalovanej 1/ a žalovaného 2/ oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, keď na základe takto vykonaných dôkazov dospel k nasledujúcim

skutkovým a právnym záverom: dňa 20.07.2015 uzatvoril žalobca v právnom postavení veriteľa so žalovanou 1/ v právnom postavení dlžníka a žalovaným 2/ v právnom postavení spoludlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1940522 9 03. Predmetnom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol preklenutie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy na poskytnutie stavebného úveru. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že žalobca mal poskytnúť žalovaným spotrebiteľský úver na dobu určitú vo výške 45.000,-eur s úrokovou sadzbou medziúveru 4,99 % ročne pri výške mesačnej splátky úrokov z medziúveru 187,13 eur, so splatnosťou splátok úveru z medziúveru k 15. dňu mesiaca a pri celkovom počte splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy 214. Zo zmluvy súčasne vyplýva, že predmetný medziúver bol poskytnutý dlžníkovi, ktorý má uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení č. 1940522 9 03, výška mesačného vkladu, ktorý mal dlžník realizovať predstavovala sumu 51,93 eur a splatnosť tohto vkladu bola dojednaná na 15. deň mesiaca pri celkovom počte vkladov 214. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy predstavuje sumu 26.714,45 eur pri úrokovej sadzbe stavebného úveru 4,75 % ročne, pri výške mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru 239,06 eur, splatnosťou splátok stavebného úveru 15. deň mesiaca, pri počte splátok istiny a úrokov stavebného úveru 146. Doba trvania medziúveru/stavebného úveru bola dojednaná na 30 rokov s tým, že konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru bola dojednaná do 15.07.2045. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov pri stavebnom úvere 4,86 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov pri medziúvere vo výške 5,23 % ročne. V zmluve je uvedená aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok vo výške 14,33 % ročne. Celková výška medziúveru vo výške 45.000,-eur pri celkovej čiastke medziúveru, ktorú mal dlžník zaplatiť v sume 93.919,05 eur. Zo zmluvy vyplýva účel predmetného úveru, ktorým bola modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb bytového domu, alebo na udržiavacie práce na nich. Zo zmluvy vyplýva, že dlžník sa zaväzuje splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 239,06 eur, ktorá bude konštantná počas celej doby splácania úveru, pričom do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu 239,06 eur vklady na účet sporenia vo výške 51,93 eur a úroky z medziúveru vo výške 187,13 eur a po pridelení cieľovej sumy mala suma 239,06 eur predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku. Výška úrokovej sadzby stavebného úveru bola dojednaná na 4,75 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby všetkých vkladov na účte stavebného sporenia do pridelenia cieľovej sumy predstavovala 1,75 % ročne. V zmysle čl. VIII. bod 8.1 dlžník bol povinný uhradiť veriteľovi (okrem iného) nasledovné poplatky a náklady súvisiace s úverom: poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2 % z cieľovej sumy minimálne 100,-eur, maximálne 999,-eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1940522 9 03 mal súd preukázané, že prílohou tejto zmluvy je amortizačná tabuľka, predpoklady použité na výpočet RPMN a všeobecné podmienky stavebného sporenia pre fyzické osoby, keď zoznam príloh je uvedený osobitne prehľadne a zvýraznene v závere zmluvy a nie je zakomponovaný skryto do textu zmluvy, ktorý by obsahovo nesúvisel s prehľadom príloh. Z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver vyplýva, že celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ (žalovaný) zaplatiť predstavuje sumu 93.919,05 eur, z čoho tvorí istinu suma 45.000,-eur, úroky sumu 48.233,25 eur, poplatok za spracovanie úveru 540,-eur, pomerná časť poplatku za uzatvorenie zmluvy 145,80 eur, keď z uvedenej amortizačnej tabuľky súčasne vyplýva, že aktuálny stav na účte stavebného sporenia predstavuje sumu 3.995,65 eur, a teda čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť pri zohľadnení aktuálneho stavu na účte stavebného sporenia predstavuje sumu 89.923,40 eur. V zmysle čl. X. bod 10.1. Zmluvy o úvere veriteľ (žalobca) má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti, t.j. veriteľ má právo požadovať zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom a dlžník je povinný celý zostatok úveru s príslušenstvom zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti úveru, predovšetkým v prípade, ak je dlžník v omeškaní so splatením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, alebo je v omeškaní s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ porušili dohodnuté zmluvné podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať (čo mal súd preukázané z výpisu z účtu za rok 2018 Zosplatený medziúver; viď čl. 60 spisu, ako aj z výpisu z účtu za rok 2017 Stavebné sporenie; viď čl. 61 a nasl. spisu), žalobca ich listom zo dňa 03.10.2018 (žalovanej 1/ aj žalovanému 2/ doručeným dňa 05.10.2018) vyzval na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Keďže žalovaný 1/ a 2/ omeškané splátky nedoplatili a ostali v omeškaní s platením splátok úrokov z medziúveru a tiež vkladov na účet stavebného sporenia po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, žalobca dňa 22.11.2018

vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom na základe čl. X. bod 10.1 Zmluvy o úvere v súlade s § 59 OZ (uvedené oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si žalovaní 1/ a 2/ neprevzali a predmetné zásielky doručované im do vlastných rúk boli poštovým podnikom vrátené žalobcovi ako nedoručené dňa 27.12.2018). V súvislosti s vrátením nedoručených zásielok obsahujúcich oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaným 1/ a 2/ súd poukazuje na čl. XXI bod 5, Všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby (v znení október 2014), podľa ktorého písomné oznámenia a písomnosti Stavebná sporiteľňa (žalobca) doručuje najmä poštou, alebo elektronickými komunikačnými médiami (telefón, fax, telex, e-mail, alebo iné elektronické médium) na dohodnutú adresu trvalého pobytu oznámenú stavebným sporiteľom alebo v stanovenej sporiteľni poslednú známu adresu stavebného sporiteľa alebo do elektronickej schránky správ. Pri doručovaní poštou sa písomnosti považujú za doručené tretí deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia, súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah žalovaní 1/ a 2/ ako spotrebiteľia nemohli pri uzatvorení ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah potom súd aplikoval ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Súd nárok žalobcu z tzv. medziúveru posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu, t.j. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že v danom prípade sa síce medziúver zmenil na stavebný úver, ktorého náležitosti sú uvedené v Zákone o stavebnom sporení, ale to nič nemení na tom, že podmienky pri uzatvorení zmluvy o úvere (medziúvere) a náležitosti predmetnej zmluvy musia byť súladné so zákonom č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Navyše súd poukazuje na to, že aj samotní účastníci zmluvy si zvolili v čl. XI bod 11.1 použitie zákona č. 129/2010 Z.z. vo vzťahu k právnemu vzťahu založenému predmetnou zmluvou. Po preskúmaní súladu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (medziúvere) súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru tak, ako ho prezumuje § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.. Výklad pojmu celková výška úveru podal Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-377/2014. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak potom žalovaní 1/ a 2/ na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere reálne čerpali sumu 44.460,-eur (poníženú o poplatok za spracovanie úveru vo výške 540,-eur), pričom v zmluve je uvedený údaj 45.000,-eur, má to rovnaké následky, ako keby v zmluve tento údaj uvedený nebol. Takáto nesprávna celková výška úveru má v končenom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. V tejto súvislosti súd navyše poukazuje na to, že zo Zmluvy o úvere, ako aj z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver (viď. čl. 12 rub spisu) vyplýva, že celková výška úveru (istina) je 45.000,-eur a celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť je 93.919,05 eur. Z predmetnej amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver vyplýva, že do celkovej čiastky, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť, t.j. sumy 93.919,05 eur bola započítaná istina vo výške 45.000,-eur, úroky vo výške 48.233,25 eur, poplatok za spracovanie úveru 540,-eur a pomerná časť poplatku za uzatvorenie zmluvy vo výške 145,80 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si de facto zaúčtoval poplatok za spracovanie úveru do celkovej čiastky, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť celkovo dvakrát, keď výšku samotnej istiny úveru (uvedená suma 45.000,-eur) neponížil o sumu 540,-eur, a sumu 540,-eur ako poplatok za spracovanie úveru pripočítal kumulatívne k deklarovanej istine úveru (t.j. k sume 45.000,-eur). t.j. ju do celkových nákladov započítal dvojnásobne (žalovaným bola poskytnutá iba istina vo výške 44.460,-eur). Uvedená skutočnosť iba umocňuje pochybenie žalobcu, a keďže v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne celková výška spotrebiteľského úveru, porušenie povinností zo strany žalobcu má za následok, že úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny vo výške 37.561,44 eur, ktorej výška pozostáva z rozdielu reálne poskytnutého úveru žalovaným v celkovej výške 44.460,-eur po odpočítaní nasporenej sumy zo stavebného sporenia vo výške 5.473,56 eur, a po odpočítaní úhrad vykonaných žalovanými po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v celkovej výške 1.425,-eur (t.j. 25 splátok po 57,-eur zaplatených

dňa 26.11.2018, 28.12.2018, 29.01.2019, 22.02.2019, 22.03.2019, 24.04.2019, 28.05.2019, 25.06.2019, 30.08.2019, 24.09.2019, 04.11.2019, 04.12.2019, 30.12.2019, 25.02.2020, 10.03.2020, 24.03.2020, 13.05.2020, 29.05.2020, 29.06.2020, 22.07.2020, 31.08.2020, 29.09.2020, 27.10.2020, 29.12.2020 a 29.01.2021.

19. Z dôvodu späťvzatia žaloby v časti čo do zaplatenia poplatku za poskytnutie úveru vo výške 540,-eur (pozn. tak ako to vyplýva z následne formulovaného petitu žaloby) s príslušným úrokom z omeškania a zmluvným úrokom, ako aj v časti 684,-eur (t.j. 12 úhrad po 57,-eur vykonaných žalovanými po podaní žaloby v období od 25.02.2020 do 29.01.2021) súd konanie zastavil, keď žalovaní so späťvzatiami žaloby z vážnych dôvodov napriek tomu, že sa v priebehu konania dostali do ich sféry dispozície, nevyjadrili nesúhlas.

20. Pokiaľ žalovaný 2/ navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobca, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať uplatnený nárok, t.j. či a akú výšku úveru splatili žalovaní do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a taktiež po vyhlásení splatnosti, resp. po podaní žaloby a akým spôsobom dospel k záveru, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebol uhradený úver v tam uvedenej výške, keď poukázal na to, že tieto skutočnosti mohol žalobca preukázať iba nespochybniteľným spôsobom, t.j. výpisom z bankovej knihy, z akých položiek pozostáva žalobou uplatnený nárok, keď v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Bratislave sp.zn. 5Co/220/2018 zo dňa 16.10.2018, ako aj rozhodnutie KS v Košiciach, sp.zn. 9Co/385/2016-111 zo dňa 25.05.2017, súd sa s touto obranou nestotožnil. Súd poukazuje na to, že samotná žalovaná 1/ súdu predložila listiny označené ako Výpis z účtu za rok 2018 Zosplatnený medziúver, Výpis z účtu za rok 2017 Stavebné sporenie, Výpis z účtu za rok 2017 Medziúver, výpis z účtu za rok 2015 Stavebné sporenie, Výpis z účtu za rok 2015 Medziúver, Výpis z účtu za rok 2016 Stavebné sporenie, ako aj výpis z účtu za rok 2016 Medziúver, keď z výpisu z účtu za rok 2018 Zosplatnený medziúver je zrejmé, že zo stavebného sporenia bola použitá na čiastočné vyrovnanie medziúveru suma 5.473,56 eur, čo zodpovedá aj údajom z výpisu z účtu zosplatneného medziúveru, ktorý žalobca pripojil k samotnej žalobe. Z predmetného výpisu z účtu za rok 2018 Zosplatnený úver mal súd preukázanú aj výšku dlžnej sumy ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 42.464,27 eur, keď tak, ako to vyplýva zo žaloby, samotný žalobca si z tejto sumy neuplatňoval poplatky za upomienku vo výške 90,-eur, z čoho mal súd preukázanú správnosť výšky dlžnej sumy ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 42.374,27 eur, t.j. rozdiel sumy 42.464,27 eur a sumy účtovaných upomienok 90,-eur (viď čl. 60 rub spisu). Navyše súd poukazuje na to, že samotný žalovaný 2/ na pojednávaní zo dňa 05.05.2021 v uvedenej veci uviedol, že nijakým spôsobom nenamieta výšku úhrad, ktoré žalobca uviedol ako celkový súčet úhrad titulom predmetného spotrebiteľského úveru, keď podľa jeho názoru je táto suma správna.

21. Pokiaľ žalovaná 1/ namietala tú skutočnosť, že žalobca pred poskytnutím predmetného úveru neskúmal jej bonitu, čo má za následok, že predmetný úver by bolo potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, súd poukazuje na to, že žalobca preukázal, že pred poskytnutím predmetného medziúveru skúmal bonitu, resp. schopnosť splácať úver obidvoch žalovaných, keď poukázal na to, že žalovaná 1/ a žalovaný 2/ boli z hľadiska preverovania bonity posudzovaní spoločne, vystupovali ako druh a družka. Žalobca poukázal na to, že na strane príjmov zohľadnil príjmy žalovanej vo výške 203,-eur mesačne, a príjmy žalovaného 2/ vo výške 1.900,-eur mesačne, pričom žalobca preveril aj podlžnosti žalovaného 2/ v Sociálnej poisťovni, Daňovom úrade a zdravotných poisťovniach s negatívnym výsledkom. Súčasne žalobca poukázal na to, že na strane mesačných výdavkov zohľadnil žalobca dva krát 220,-eur náklady na plnoletú osobu v domácnosti (t.j. žalovaná 1/ a žalovaný 2/) 4 x 100,-eur vyživovaciu povinnosť žalovaných a 567,-eur mesačné splátky iných úverov (preverené zo Spoločného registra bankových informácií), keď uvedené skutočnosti preukázal predložením listiny - žiadosť o úver, potvrdenie o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou žalobkyni 1/, ako aj tlačivom týkajúcim sa výpočtu bonity žalovaných). Navyše samotný žalovaný 2/ poukázal na to, že žalobca predtým, ako žalovaným 1/ a 2/ poskytol predmetný úver, skúmal bonitu žalovaných a túto skutočnosť v konaní nijakým spôsobom nesporel. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca pri poskytnutí predmetného medziúveru neporušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaných 1/ a 2/ splácať predmetný spotrebiteľský úver.

22. Pokiaľ žalovaná 1/ namietala (a v konaní aj preukázala), že medzi ňou a žalovaným 2/ došlo k dohode, v zmysle ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal splácať predmetný úver, súd posúdil túto námietku ako právne bezdôvodnú, keď tak, ako vyplynulo z vyjadrenia samotného žalobcu a tento nedal písomný súhlas s prevzatím dlhu zo strany žalovaného 2/, a teda účinky dohody o prevzatí dlhu medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/ spôsobia iba inter partes a nemajú žiadny dosah na existenciu dlhu medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/. V intenciách uvedeného sa javí obrana žalovanej 1/, že ona bola pri uzavretí zmluvy zo strany žalobcu podvedená, a že úver mal byť poskytnutý iba žalovanému 2/, ktorého bonita bola na poskytnutie úveru dostatočná, ako účelová, keď žalobkyňa predmetnú úverovú zmluvu podpísala a doklady súvisiace s predmetným úverom (napr. výpisy z účtu, resp. upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) jej boli dlhodobo doručované, keď v spore ani len netvrdila, že by v rozhodnom čase (v priebehu niekoľkých rokov) nejako namietala, že pri uzavretí zmluvy nemala vedomosť o tom, že zo zmluvy jej plynú povinnosti.

23. Súd súčasne priznal žalobcovi úroky z omeškania z istiny, ktorej výška bola aktuálne určená (s prihliadnutím na čiastočné úhrady vykonané žalovanými 1/ a 2/ po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a následne odo dňa nasledujúceho po zaplatení jednotlivých čiastkových úhrad žalovanej sumy. Súd sa stotožnil s návrhom žalobcu, pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania vo výške 5 % ročne, keď v čase splatnosti jednotlivých splátok úveru predstavovala základná úroková sadzba ECB 0,0 % ročne z čoho vyplýva, že výška základného úroku z omeškania podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom a účinnom znení predstavovala 5 % ročne.

24. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v spore prevažný úspech (žalobca mal v spore úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 37.561,44 eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z výšky istiny poníženej o jednotlivé úhrady istiny po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj v časti čo do zaplatenia sumy 684,-eur, ohľadne ktorej zobral žalobu s poukazom na 12 čiastočných úhrad vykonaných žalovanými po podaní žaloby po 57,-eur späť, čím žalovaní v tejto časti zavinili zastavenie konania) právo na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/, ktorí mali v spore úspech v pomerne menšej časti (žalovaní mali v spore úspech v časti zmluvných úrokov vo výške 4,99 % ročne z aktuálnej výšky istiny úveru, s prihliadnutím na čiastkové úhrady istiny po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v časti čo do zaplatenia sumy 2.847,83 eur, t.j. rozdielu v žalobe uplatnenej istiny vo výške 41.633,27 eur po odpočítaní a/čiastočných úhrad istiny po podaní žaloby vo výške 684,-eur, b/ priznanej výšky istiny vo výške 37.561,44 eur, ohľadne ktorej sumy súd žalobu zamietol a c/ sumy 540,-eur, ohľadne ktorej zobral žalobca žalobu späť, ako aj časti do zaplatenia sumy 540,-eur spolu s príslušným zmluvným úrokom a úrokom z omeškania od 23.11.2018 až do zaplatenia, ohľadne ktorej zobral žalobca žalobu späť, čím zavinil zastavenie konania). Keďže žalobca bol vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ úspešný v rozsahu 82,99 % predmetu konania, pri zohľadnení pomeru celkovej výšky žalovanej istiny, zmluvných úrokov, úrokov z omeškania, ako aj čiastočných späťvzatí žaloby, ktoré zavinili žalovaní 1/ a 2/ (z dôvodu čiastočných úhrad istiny po podaní žaloby), ako aj čiastočného späťvzatia žaloby, ktoré zavinil žalobca (späťvzatie v časti čo do zaplatenia sumy 540,-eur s príslušným zmluvným úrokom a úrokom z omeškania), súd priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania v rozsahu 65,98 %, čo predstavuje rozdiel úspechu žalobcu vo výške 82,99 % predmetu konania a neúspechu žalobcu v rozsahu 17,01 % predmetu konania. Pri výpočte pomeru úspechu žalobcu v spore súd vychádzal z pomeru súčtu všetkých nárokov uplatnených žalobcov spolu s úrokmi z omeškania a zmluvnými úrokmi ku dňu vyhlásenia rozsudku (t.j. ku dňu 22.09.2021), keď súčet týchto nárokov predstavoval výšku 52.856,94 eur a súčet žalobcovi priznaných nárokov spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku (ktoré v súčte predstavovali sumu 43.181,31 eur), ako aj sumy 684,-eur (ohľadne ktorej zobral žalobca žalobu z dôvodu čiastočných úhrad zo strany žalovaných vykonaných po podaní žaloby, t.j. z dôvodu zavinenej konania žalovaných 1/ a 2/ žalobu späť) predstavoval celkovú výšku 43.865,31 eur.

25. Súd sa nestotožnil s návrhom žalobcu, ktorý navrhol, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ nahradiť tak žalovanú istinu s príslušenstvom, ako aj trovy konania spoločne a nerozdielne, keď poukazuje na § 511 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno pasívnu solidaritu založiť iba právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo dohodou účastníkov, prípadne, ak to vyplýva z povahy plnenia, že viacej dlžníkov má tomu istému veriteľovi plniť dlh spoločne a nerozdielne. Keďže v spore nebolo preukázaný vznik pasívnej solidarity na strane žalovaných zo žiadneho zo zákonom prezumovaných dôvodov vzniku pasívnej solidarity (pričom pasívna solidarita nevyplýva z právneho predpisu, v spore

nebola preukázaná dohoda účastníkov zmluvného vzťahu založiť medzi žalovanou 1/ ako dlžníčkou a žalovaným 2/ ako spoludlžníkom pasívnu solidaritu dohodou, a taktiež sa nejedná o plnenie zo zmluvy, ktoré by malo povahu nedeliteľného plnenia, a teda nemožno konštatovať ani to, že by pasívna solidarita vyplývala priamo z povahy plnenia, a v neposlednom rade, keďže pasívnu solidaritu možno založiť iba konštitutívnym súdnym rozhodnutím majúcim oporu v právnom predpise) súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ pokiaľ ide o zaplatenie istiny s príslušenstvom, ako aj vo vzťahu k náhrade trov konania tak, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.